Ч. 214. Неділя 8 жовтня (25 вересня) 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Рентові оселї.

Щоби ввести в житє закон о „твореню осель рентових“, має Виділ краєвий обовязок поробити ряд приготовлень, потрібних до того, щоби можна було розпочати діло твореня осель рентових, скоро надійде хвиля, коли той закон увійде в житє: по вибраню соймом членів краєвої комисиї для осель рентових, по затвердженю через міністерство рільництва і скарбу статута тоїж комисиї а наконець, коли в дорозї конституцийного закона державного будуть для діяльности тої комисиї признані привилеї і пільги.

Тота діяльність — як то сказано у звіті, виготовленім Виділом краєвим для маючого небавком зібрати ся сойму — мусїла з природи річи стреміти передовсїм до того, щоби виєднати Найв. санкцию для закона ухваленого соймом а відтак, щоби узискати від правительства предложенє Радї державній проєкту закона, котрим би признано пільги і привилеї Міністерством рільництва для емісиї листів рентових і діяльности краєвої комисиї для рентових осель. Отже у відповіди на письмо Виділу краєвого з дня 30 грудня 1904 завідомила Президия Намістництва письмом з дня 7 марта 1905 Виділ краєвий, що Найвисшим рішенєм з дня 17 лютого 1905 зволив Найясн. Пан уділити санкциї проєктови закона „о твореню рентових осель“.

В виду того звернув ся Виділ краєвий до п. Міністра для Галичини і просив, щоби зволив зі своєї сторони підперти у центрального правительства виготовленє і як найскорше предложенє до конституцийного трактованя проєкту закона о пільгах і привилеях для акциї на поли твореня осель рентових, а одержавши вість, що центральне правительство предложило згаданий проект Радї державній, вислав Виділ краєвий до президиї Кола польского у Відни просьбу, щоби оно справу того предложеня не спускало з ока і узискало як найскорше єї залагодженє. Однак правительственне предложенє не діждало ся залагодженя підчас весняної сесиї Ради державної.

Мимо проволоки, яка, мабуть з того вийде, постановив Виділ краєвий не відрочувати дальших приготовляючих праць в справі осель рентових і по виготовленю статута краєвої Комисиї для осель рентових предложив єго Президиї Намістництва з просьбою о виєднанє єго затвердженя Міністерством рільництва і скарбу. До хвилї виготовленя звіту не одержав Виділ краєвий повідомленя о затвердженю статута.

Виділ краєвий має крім того виготовити і предложити Міністерствам скарбу і рільництва до затвердженя близші приписи о формі і змістї листів рентових, о висотї квот, на які можуть звучати поодинокі штуки листів, о числї купонів, які мають бути долучені до кождого листу рентового, і о плянї амортизациї листів рентових. Приготовлене в тій справі предложенє буде внесене, куди потреба, скоро лиш закон о пільгах стане ся фактом.

Справа введеня в житє закона „о утвореню осель рентових“ буде вимагати вже від першої хвилї жертв зі сторони фонду краєвого. Виділ краєвий числить на то, що в протягу 1906 р. буде міг розпочати діяльність, оперту на законї „о твореню осель рентових“, і длятого предложить Соймови внесенє, щоби ухвалив суму 25.000 корон до розпорядимости Виділу краєвого на видатки получені з урядованєм комисиї для осель рентових в протягу згаданого року.

Побіч того настає конечність вивінувати з фонду краєвого „фонд резервовий листів рентових“, щоби в перших лїтах твореня осель рентових забезпечити фінансову певність опроцентованя тих паперів. Щоби уникнути недаючих ся предвидїти з гори видатків з того титулу в прелімінари фонду краєвого, а крім того, щоби листам рентовим забезпечити тим користнїйше становище на торзї грошевім, постановив Виділ краєвий предложити Соймови вне-

---

4)

НОННА.

(З німецкого — бар. Серафини Бляні-Лебцельтерн).

(Конець).

Нонна Тереса притиснула руки до лиця і великі каплї сльоз виплили з поміж пальців і упали на землю. Якийсь час було цїлком тихо. Між галузками сьпівав то тихійше то голоснїйше якийсь птах, а плюскіт малого водограю коло дому доносив ся крізь корчі сюди.

Монсіньор Дівото не переривав мовчанки, він був задуманий. Хоч він „сон“ старушки не міг звязати з єї пропавшим сином, то одначе оповіданє нонни Тереси зробило на него видко глубоке враженє. Єго гадки вернули ся близько о чверть століття назад і видобули з забутя обставини і особи, які по части звістні були лиш немногим людям, а по части вже давно забули ся.

Було вправді ще кілька старих женщин в Триденті, які могли би пригадати собі малу чорняву дівчину, що від часу смерти Філїпа уважала ся одинокою потїхою матери і що звістна була з своєї незвичайної краси — але що пізнїйше стало ся з Доріни Райс — того не знав ніхто сказати. Мати задля бесїди віддала єї межи Німців — і від того часу она не вернула. Чи она там віддала ся! Чи умерла? Спершу панну Тересу засипувано дуже часто питанями, але та дивна женщина не любила о тім говорити і вкінци полишено єї в спокою, а з часом всї на Доріну забули.

Сьвященик заживав табаку раз по раз, як то звичайно робив, коли якась гадка живо єго займала і справдї з мраки забутя виринав перед ним чим раз яснїйше образ Доріни. Але не тої стрункої, хорошої, ледве пятнайцятилїтної дївчини, з румяними лицями і сьвітячими, темними очима, що під синїм серпанком глядїли побожно на землю, коли Доріна підчас великих церковних торжеств несла хоругов Матери Божої — нї, то була инша Доріна, суха, блїда, зломана женщина — каюча ся грішниця!

І нараз з омуту неясних споминів виринула страшна сцена, котрої одиноким сьвідком був він перед тілько і тілько лїтами! Тодї не було ще монсіньора Дівота і дон Джузеппе, тодї ще незначний сотрудник при однім з найбільших парохій міста, не мав нераз від рана до пізного вечера нї одної вільної години. По однім такім тяжкім дни прийшов він одного зимового вечера стрімкою уличкою Dietro le Mura по сходах до дому нонни Тереси.

Він застав матїр свого приятеля при приладжуваню вечері і само собою розуміє ся, що одержав найлїпше місце при коминку: споживав разом з нею смачну поленту. Відтак розмавляли обоє про минувші хороші днї і так заглубили ся в своїх споминах, що не почули, як по сходах наближали ся непевні кроки і налякані позривали ся, коли крізь нагле отворені двері вдер ся до хати сильний подув вітру і з нічної темноти виринула якась стать, котра в тій самій хвили повалила ся до землї. Треба було довшої хвилї, доки аж стара вдовиця отямила ся і зрозуміла вишептане признанє вини нещастної, що вила ся коло єї ніг. Але тодї в чертах лиця сінїори Тереси настала страшенна зміна і сьвященик вичитав з уст обидженої матери слово — одно страшне слово — котре, як відчував, не повинно було вимовити ся.

Як живо стояла та хвиля ще нинї перед єго очима! Він бачив себе, як стояв між матерню і дитиною з піднесеною рукою, чув свій власний голос, що сильно звучав в малій комнатцї, коли взивав Тересу Райс в імя Тройцї сьвятої, аби полишила месть тому, до кого она належить — Господу Богу! Він бачив вдовицю перед собою, як она затиснувши уста, стояла оперта о стїну — нїма і непорушна як статуя, між тим як голова грішницї била ся о дошки помосту і сердечний плач потрясав цїлим єї тїлом — бачив, як Доріна присунула ся на колїнах до матери і цїлувала край єї одежи, чув єї горяче благанє: „Я піду, мамо, піду на все! Лиш одно дайте менї на дорогу — ваше прощенє“!

Пригадав собі дальше дуже добре, що й тепер перший рух вдовицї був відпихаючий — але она не могла оперти ся єго поважно напоминаючому поглядови і єї рука легко, мов віддих, доткнулась вогкого чола єї нещасливої дитини.

— Нехай Господь змилосердить ся над тобою! Я — прощаю тобі.

Радістний крик — з плачем висказане слово подяки і Доріна щезла в темній зимовій ночи — на віки!

сенє в справі вивінованя „фонду резервового листів рентових“ щорічною квотою 25.000 корон через 10 літ, застерігаючи зворот тої дотациї фондови краєвому з хвилею, коли „фонд резервовий листів рентових“ зросте до висоти достаточної до сповнюваня свого призначеня.

Вісти полїтичні.

З палати послів. — Угорска криза. — З Росиї. — Опір Туреччини в справі македоньскій.

Вчера закінчила ся сесия Ради державної і по відчитаню письма відрочуючого палату послів засїданє закрито, а посли вернувши тепер домів можуть роздумувати над успіхами, які осягнули. На послїднім засїданю вела ся головна дискусия над пильними внесенями в справі загального рівного і безпосередного права виборчого. По черзї промавляв пос. Романчук, котрий мотивував своє пильне внесенє. Бесїдник вказував на то, що вже перед чотирома роками поставив був внесенє о вибір комісиї для виготовленя реформи виборчої для парляменту, але внесенє то не знайшло підпори зі сторони палати. Від тої пори відносини ще й погіршили ся, а не поправили ся. Було би найлїпше, коли би ся палата закінчила свою жизнь ухваленєм загального голосованя. Бесїдник полємізував відтак з пос. Крамаржом, доказуючи, що після проєкту тогож посла право виборче не було би загальне, але обмежене. Опісля обговорював бесїдник широко хиби теперішного права виборчого. Як раз тепер треба конче перевести реформу виборчу зі взгляду на слїдуючі вибори, бо треба би недопустити до того, щоби будуча палата мала такі самі хиби, як і теперішна. Але також зі взгляду на Угорщину треба би скоро перевести реформу виборчу, бо инакше Угорщина нас випередить.

По п. Романчуку промавляв пос. Ебенгох, мотивуючи також своє пильне внесенє в справі виборчій, а відтак забрав голос президент міністрів бар. Ґавч і заявив, що виголошені бесїди не змогли звести єго із займаного становища. На то, що загальне право голосованя заведе згоду межи народами, нема нїякої поруки; коли би була певність, що так буде дїйстно, то правительство само з як найбільшою радостию повитало би реформу виборчу. Бесїдник вказував на Францию і Німеччину, де загальне право виборче заведено аж по переходї всїляких степенїв.

Промавляли ще посли п. Дідушицкий, Крамарж, Брайтер і ґр. Штернберґ, а коли прийшло до голосованя над пильностию шести внесень в справі заведеня загального права виборчого, голосувало за пильностию 195, против пильности 114 послів, а що не було двох третин більшости голосів, то пильність відкинено. Відтак голосовано над пильностию внесеня пос. Ебенгоха, взиваючого правительство до студий над загальним правом голосованя. Пильність відкинено 137 голосами против 124. По сім відрочено парлямент і закрито засїданє.

З Будапешту доносять, що тамошні найповажнїйші круги полїтичні суть переконані, що рішенє в справі кабінету бар. Феєрварі'го вже запало і що вже в найблизшім часї, мабуть по відроченю парляменту кабінет бар. Феєрварі'го буде на ново іменований, а в слїд за тим Корона й затвердить проґраму тогож кабінету. Внаслїдок теперішної кризи і пасивного опору дохід з податків зменшає ся щораз більше. В Будапештї зменшив ся дохід з податків у всїх касах від січня с. р. мало що не цїлих 9 міліонів корон.

Зачувати, що росийска дума державна має радити в Зимовім городї таврийскої палати, а то в будинку, де тепер містить ся музей різьб. Сими днями зачнуть будинок відповідно перерабляти.

Причина, задля якої замкнено університет в Москві, була слїдуюча: На зборі, на котрі студенти одержали призволенє властий університетских, прибуло богато чужих людий, а іменно страйкуючих друкарів і робітників. Товпа, числяча около 3000 людий, вимусила собі вступ до саль викладових, а тодї ректор велїв університет замкнути. Вчера відбули ся знову збори студентів в присутности ректора, котрий взивав студентів, щоби не впускали чужих людий на збори, а тодї університет буде небавком знов отворений.

На близькім Всходї заносить ся на велику демонстрацию фльот держав европейских. Порта оперла ся і не хоче нїяк допустити до установленя межинародної контролї для фінансів в Македониї, а предсїдатель балканьского комітету в Льондонї вислав по тій причинї письмо міністра Лєндсдавна, в котрім ставить питанє, чи в виду опору султана треба би ужити демонстрациї фльоти. На то одержав він відповідь, що посли в Константинополи мають ще надію, що цїла справа дасть ся може ще мирно залагодити. Фактом єсть однак, що анґлїйске правительство нараджуєсь з другими державами, що робити на случай дальшого опору Туреччини.

Новинки.

Львів, дня 7 жовтня 1905.

— **Надзір над щадничими касами.** З причини рішеня сойму, жадаючого установленя із сторони правительства фахового надзору над щадничими касами, повідомило Намістництво краєвий Видїл, що Міністерство постановило основати при галицкім Намістництві одну посаду рахункового радника, котрого задачию буде переводити постійно ревізию таких кас.

— **Руский народний театр** має з Коломиї поїхати до Станиславова, звідтам до Стрия, а опісля загостити до Львова.

— **Із Скалата** пишуть: Дня 29-го вересня відбули ся перші загальні збори новооснованої філїї руского товариства педаґоґічного. На зборах явило ся 18 учителів, 1 учителька, 9 сьвящеників, бурмістр п. Ерліх і відпоручник тов. педаґоґічного зі Львова. Збори отворив о. Володимир Винярский, зазначивши задачі і змаганя філїї. По виборі президиї зборів, приступлено до дневного порядку нарад. До видїлу вибрано: о. Чайковского, о. Винярского, Хаджая і Ваньчицкого. Широка дискусия була при обговорюваню задач філїї, почім ухвалено отворити бурсу, устроїти підготовляючий курс для вступних іспитів до середних шкіл і заснувати педаґоґічні кружки. На удержанє бурси призначено крім добровільних датків і постійних оплат, одну третину членьских вкладок.

— **Зимовий розклад їзди** на львівскім електричнім трамваю війде в житє, як кождого року, з днем 16-го жовтня. З причини, що курс возів до години $10^1/_2$ вечером показує ся в зимовій порі недостаточним, бо публика, вертаюча з театру, концертів, вечерниць і т. ин., не може часто дістати ся вже трамваєм до дому, рішив маґістрат, що від тепер, подібно як в лїтї, трамваєві вози мають курсувати також і в зимі до 11 години вечером. Рано будуть виїздити вози з кінцевих стаций як давнїйше, т. є. о $6^1/_2$ годинї.

— **Новий міский театр в Чернівцях** отворено ві второк. Рано відбуло ся торжество вложеня послїдного каменя, підчас якого промовляли: черновецкий бурмістр др. Райс, краєвий президент др. О. Бляйлєбен і надради. будівництва Фельмер від фірми „Фельмер і Гельмер“, котра вибудувала вже 48 театральних будинків. Черно-

---

О всім тім гадав тепер монсіньор Дівото, але свої гадки не убирав в слова. Аж доперва коли нонна вийшла від него, приступив до виповненя наміру, який доспів в єго души в часї єї побуту.

* * *

Над містом розпростер ся вже вечірний сумерк, коли сьвященик високого росту і поважного вигляду, котрого синя риза і синї панчохи зраджували крилошанина, ішов широкими сходами до замку дель Buon Consiglio і поспитав вартового в брамі о команданта прибувшого до міста стрілецкого баталїону. Єго сейчас заведено до него і офіцир приймив єго як найвічливійше.

По довшій розмові в чотири очи, о яку монсіньор Дівото просив, покликано стрільця Філїппа Райс, що уродив ся в Клоббенштайн яко син якоїсь Дорїни Райс, до інспекцийної комнати і представлено крилошанинови.

— Філїппо! — скрикнув той майже так само здивований як день перед тим стара перекупка овочів — обставина, котра молодому воякови видала ся дивною, бо він не міг собі пояснити, як то стало ся, що в Тридентї знає єго тілько людий. Але поясненє небавом найшло ся.

Нонна Тереса вернула з своєї прогульки до монсіньора Дівота добре утомлена і з'ївши свою невибагливу вечерю, сїла коло вигасаючого огнища і задрімала, коли нагле отворивши очи, побачила перед собою монсіньора Дівота. Чи то був відблеск ярко тепер спалахнувшої полуміни, що надав трохи вже пожовклому лицю здорову краску — досить, що черти крилошанина видали ся вдовици нинї якісь рожеві, відмолоджі, а довкола єго уст грала усьмішка дивного вдоволеня. Він сїв собі як найвигіднїйше на деревлянім лавці, що окружала огнище, і почав відтак поволи свою стару знакому приготовлювати до несподїванки, яка єї дожидала.

Остаточно зійшов в розмові на пригоду, яка єї спонукала відвідати єго, і сказав, що чим більше він над тим роздумував, то тим більше набирав пересьвідченя, що в неоднім снї єсть все якесь зерно правди, „найчастїйше очивидно таке маленьке зернятко, що ледве можна єго найти“ — додав скоро, коли стрітив ся з радістним поглядом нонни і по короткій перерві говорив дальше весело:

— Як би то було, коли-б так на примір у вашім снї розходило ся не о сина, котрий без сумніву пійшов перед вами до раю — лише о внука, котрий зробив би з вас дїйстно рідну „нонну“ і всею душею хотів би заступити вам сина?

Старушка тремтїла на цїлім тїлї.

— Мій Боже! Дон Джузеппе — промовила заклопотана — чи то знов не сон? Філїппо —

— Філїппо — цїлком справедливо — перебив їй сьвященик — але не Філїппа син.

А коли она видивила ся на него, не розуміючи єго, додав він тепло:

— Тут на тім місци положили ви перед многими, многими лїтами вашу прощаючу руку на винну голову — благословеніє матери не пропадає! Дорїна вже відкликана з сего сьвіта, але она лишила вам свою дитину — Філїппа, прехорошого хлопця — хочете єго приймити за свого сина?

Кілька хвиль пізнїйше лежав хороший, сильний молодець, що носив „цісарский стрілецкий сивий кабат“, на груди нонни, на тій самій груди, від котрої вчера утік, а все ще сильні руки вісїмдесятьлїтної старушки обіймали струнку стать молодця, немов би не хотїла єго нїколи випустити, а єї уста шептали тихо:

— Філїппо — мій сину!

вецкий театр вибудовано на т. зв. войскових ґрунтах коштом 660 тисяч корон (не числячи декорациї) з місцем на 863 осіб. По прочитаню основної грамоти, замуровано її. Сьвято покінчило ся традицийним битем молотком по послїднім камени, яке замкнув відповідною промовою директор театру Ранценгофер. Вечером відбуло ся торжественне представлене, котре розпочав твір Бетовена „Посьвята дому“, принагідний тв р д-ра Норста „Der Musenenzug“, закінчений живим образом, в якім брали участь всі ґрупи народів Буковини, а між ними і руска з членів „Бук. Бояна“. Відтак відограли артисти комедию Шлентера „Maria Theresia“.

— **Крадїж громадскої каси.** В селї Саджавки, скалатского повіта, украдено в ночи з 30 вересня на 1-го жовтня громадску касу, в котрій було крім численних скриптів довжних також 400 корон готівки. Та каса містила ся в мешканю одного з господарів. На другий день найдено розбиту скринку на полях.

— **Обманець в мундурі ученика.** До львівскої поліциї увійшла просьба о віднайдене Андрія Семкова, мнимо ученика ґімназияльного, родом з Прус, самбірского повіта. Той хлопець ходив в Самборі до школи, але одержавши лихий степень, утік з дому родичів і крутить ся тепер по Львові та обманює малосердних людий. Випрошує ся на мешкане і харч, впевнюючи, що его брат приїде і заплатить за него, але коли упоминають ся о гроші, утїкає і примiщує ся в иньшім домі під подібними услівями. Родичі просять, аби его віднайти і придержати.

— **Великаньска крадїж дорогоцїнностий.** Льондоньска поліция візвала телеграфічно поліцию в Чікаґо, аби она увязнила двох мужчин і одну женщину, котрі недавно прибули там з Англії. Ті особи підозрілі о крадїж дорогоцїнностий з маґазину ювилера Мульгаля в Дублинї. Вартість украдених річий подав Мульгаль на 125.000 фунтів штерлїнґів, т. є. на 3 міліони корон. Між ними має там находити ся старинна корона одного ірляндского короля, оцїнена на 15.000 фунтів або 360.000 корон.

— **Дальші спільники Шапіри.** В Солотвинї на ярмарку приарештовано оногди Ноя Копфа і Мойсея Райса, обох торговельників худоби з Рожнїтова. В часї переведеної безпроволочно у них ревізиї найдено при обох значнійші квоти, зложені переважно з підроблених гроший. Арештоване то було цілком несподїване і дуже зручно приготовлене, бо вже на кілька годин перед їх прибутєм на ярмарок ждав на них слїдчий судия з цілою поліцийною комісиєю. Коли они лиш появили ся, довершив арештованя аґент львівскої поліциї Розенштрайх. Арештоване обох тих фальшівників єсть заслугою прокуратора державного в Станаславові п. Киліяна і судового радника п. Ґелитовича, котрі над виcлїдженєм тої шайки працюють неутомимо, і як показує ся, успішно. Що до Копфа то треба замітити, що его глядав суд стежними листами за обманьство; тодї утік він в січни с. р. з Рожнїтова до Америки, де навязав зносини з фальшівниками і повернув до Галичини яко їх аґент і помічник. Перед знакомими хотячи оправдати свою зазаможність, розповідав, що виграв в Америцї великий льос. Нині видко, який то був той „великий льос“. — Також в Коросні під Хировом арештувала жандармерия перед кількома днями торговельника дерева Давида Штерна. Арештоване то стоїть в звязи з прочими арештованями фальшівників банкнотів. Арештованого відставлено до станиславівского суду.

— **Арештоване фальшівника монет.** Вчера в полудне арештовано в Кракові при закупнї масла фальшівника монет. Найдено при нім 8 підроблених 5-коронівок. Він подав, що називає ся Володислав Бялик і походить з місцевости Заверцє в Королївстві польскім.

— **Скритоубийство.** З Городка пишуть: В четвер вечером около 9-тої години доверпено скритоубийство на особі Мариї Врублевскої. Невислїджений убийник, по доверщеню злочину, повісив її, аби увести в блуд власти, немов би нещастна допустила ся самоубийства. Судове слїдство веде ся.

† **Помер** о. Дмитро Марчак, самостійний сотрудник в Головецку горішнім, старосамбірского повіта, дня 18 вересня, в 51-ім роцї житя, а 25-ім сьвященьства.

Телеґрами.

Відень 7 жовтня. W. Ztg. оголошує розпоряджене міністра справ внутрішних в порозуміню з міністерством скарбу в справі виданя приписів поліцийних для руху самоїздів і мотоциклів.

Будапешт 7 жовтня. Ґр. Андраші відбув вчера довшу конференцию з Кошутом.

Будапешт 7 жовтня. Magyar Hirl. доносить, що реактиноване кабінету Феєрварі'го єсть річию постановленою; нове іменоване має наступити дня 10 с. м.

Білґрад 7 жовтня. Правительство постановило поставити в стан обжалованя бувшого президента міністрів Дьордєвича за зраду якихсь тайн державних.

Петербург 7 жовтня. „Петерб. Ґазета“ доносить, що іменоване ґр. Віттого канцлером держави єсть вже постановленою річию.

Москва 7 жовтня. Вдовиця по купци міліонері Морозові жертвувала на основане вільного університету пів міліона рублів. На ту саму ціль жертвував ґен. Шаміовскій 45.000 рублів річно на вічні часи.

Берлин 7 жовтня. Вчера зголошено два случаї занедужаня на холеру.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 6 жовтня. Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·80 до 8·—; жито 5·85 до 6·—; овес 6·— до 6·20; ячмінь пашний 5·35 до 5·80; ячмінь броварний 6·30 до 6·60; ріпак 11·50 до 11·75; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·25 до 9·—; вика —·— до —·—; бобик 5·80 до 6·20; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 65·—; конюшина біла 45·— до 55·—; конюшина шведска 45·— до 55·—; тимотка —·— до —·—.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора. Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цілий день в міcговім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Підставове речене: Кождий кусник мила з назвою „ШІХТ“ єсть під ґаранцією чистий і без найменших шкідних частий складових.

ШІХТА МИЛО

мило з „ОЛЕНЕМ“ або „КЛЮЧЕМ“
єсть найлїпше
а в уживаню найдешевше, до всїлякого біля і всякого праня.

Ґаранция. 25.000 К заплатить фірма Жорж ШІХТ в Авсіґ кождому, хто доведе, що мило з назвою „Шіхт“ містить в собі які небудь шкідливі доміщки.

Повне переконане, що антикаря

Тірроґо бальсам і центофолії масть

ві всїх внутрепних терніях, інфлюенци, катарах, корчах, ріжнородних запаленях, ослабленях, забуренях в травленю, ранах, при всяких ушкодженях тїла і т. д. і т. д.

Кождий при замовленю бальсаму або на специяльне жадане дістане ґратіс книжочку з тисячами оригінальних подяк яко домовий порадник. — 12 малих або 6 подвійних фляшок бальсаму коштує 5 корон, 60 малих або 30 подвійних фляшок 15 корон. — 2 флякони масти центофолії 3·60 К франко разом з опакованем.

Прошу адресовати:

Apotheker A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch.

Тих, котрі наслїдують і перепродують фальсифікати, будемо судово потягати до відвічальности.

Дістати можна у всїх більших антиках у Львові і на провінциї.

БІЛЄТИ ЇЗДИ

на всї зелїзниці **краєві і заграничні**
продає
Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

---

5 корон і більше денного зарібку 5 корон.

Товариство машин трикотових до роботи домашної пошукує осіб так мужчин як і женщин до робіт трикотів на нашій машинї. Проста і скора робота домова через цілий рік. Наука приготовляюча непотрібна. Віддалене не має впливу. Роботи продаємо.

Товариство машин трикотових до роботи домашної
ТОС. Г. ВІТТІК і Сп. Прага, Петерспляц 7. I.—469.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 27).